

може да ся види какъ Германска-та църква можеше да остане отдалечена отъ вліаніе-то на Папство-то, ако бы и Винфридь не бы былъ подалъ пьрвж-тж ржкж за нейно-то подчиненіе.

Винфридь бѣше нѣколко пжти въ Римъ, и пріель отъ Папа-та име *Бонифаціи*, и Архіепископскый чинъ, въ 732 г. отъ кой-то той само по-послѣ ся е ползувалъ, кога-то въ 745 год. бѣше избранъ за Архіепископъ въ Майнцъ. При това той всякога употрѣби свое-то пълномощіе да поставя епископы, да основава църквы и монастыри и по този начинъ да ся прѣдупази за да не остане дѣло-то, и да нѣма недостаткъ отъ расадници отъ кои-то способни работници можжтъ да ся земжтъ.

Единъ отъ неговы-тѣ собственны ученици, *Стурмъ*, отъ еднж знаменитж Баварскж фамиліж, усѣти себе си побуденъ да основе единъ монастырь гдѣ-то да е въ широковы-тѣ пустыни въ Германіж, и Винфридь ся съгласи на това. Стурмъ съ другары-тѣ си сѣднж въ еднж ладіж, и отплува горѣ по *Фулдъ*, за да намѣри едно прилично мѣсто: Нъ бѣхж принудени да ся вържтъ безъ да намѣрятъ едно прилично мѣсто. Най-сѣтнѣ Стурмъ отиде самичькъ. Възсѣднжлъ на еднж мьскж той прѣминж най-дивы-тѣ мѣста, като пѣше исалмы и ся моляше. Кога-то настанж ноцъ, той лѣгнж подъ нѣкой джбъ, слѣдъ като изсѣче клонове-тѣ отъ дърво-то съ кой-то огради мьскж-тж да ъж упаци отъ хыщны-тѣ животны. Еднжжъ